

Drodzy Czytelnicy,

w oddawanym do Waszych rąk kwartalniku nie ma przewodniego tematu, ale jest przewodnia myśl: dydaktyka naszego przedmiotu tkwi między przeszłością i terażniejszością po to, aby kształcenie humanistyczne umożliwiała uczniom rozumienie człowieka i jego dzieł. Rafał Nawrocki w szkicu *Ogień i woda. Synteza w tygłu fantastycznym* zabiera nas do świata wyobraźni, dzięki której artyści podejmują próby odpowiedzi na pytanie o „początek poprzedzający początek”, żeby lepiej objaśniać kulturę jako wspólnotowy rytuał i jednocześnie przestrzeń manifestacji osobistych, niepowtarzalnych, jedynych w swoim rodzaju.

Maria Cyran w drugiej części tekstu *Proza polityczna u progu i w pierwszych latach nieodległości* dopełnia obraz zmagania pisarzy z wielką transformacją, własnym o niej wyobrażeniem i prozaicznymi z punktu widzenia tzw. wielkiej historii dylematami, jakie niosła nowa rzeczywistość. Dzięki kolejnemu opracowaniu Ewy Palki, promującej od kilku lat na łamach kwartalników dydaktyczne walory technologii informacyjnych, każdy polonista może realizować swoje zadania zgodnie z oczekiwaniami uczniów i dyspozycjami formalnymi, które podano w ustawie *Prawo oświatowe*. Propozycje metodyczne Moniki Janowskiej (*W poszukiwaniu utraconych śladów. „Bohiń” Tadeusza Konwickiego*) i Romana Sowy (*Doświadczenie tragizmu. „Pogorzelsko”, reż. Denis Villeneuve*) łączy opinia autorów, że wciąż istnieje potrzeba szukania nowych rozwiązań, tekstów kultury i zadań, dzięki którym środowisko kontynuuje debatę o nauczycielu języka polskiego jako twórczym przewodniku po świecie kultury. Pomocna w owym szukaniu może być tematyczna bibliografia *Zbigniew Herbert. Materiały pomocnicze dla nauczycieli (zestawienie bibliograficzne w wyborze)* autorstwa Katarzyny Garbuzik.

Ewa Nowel